

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA WIELKOPOLSKIEGO

Poznań, dnia 6 grudnia 2013 r.

Poz. 7006

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE NR KN-I.4131.1.487.2013.8 WOJEWODY WIELKOPOLSKIEGO

z dnia 5 grudnia 2013 r.

Na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (tekst jedn. Dz. U. z 2013 r. Nr 594 ze zm.).

orzekam

nieważność uchwały nr XLVIII/442/2013 Rady Miejskiej w Swarzędzu z dnia 29 października 2013 roku w sprawie uchwalenia zmiany fragmentu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego w rejonie ulic Wrzesińskiej i Polnej w Swarzędzu (pow. ca. 2,45 ha) - ze względu na istotne naruszenie prawa.

Uzasadnienie

Uchwałą Nr XLVIII/442/2013 z dnia 29 października 2013 roku Rada Miejska w Swarzędzu uchwaliła zmianę fragmentu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego w rejonie ulic Wrzesińskiej i Polnej w Swarzędzu.

Uchwała została doręczona Wojewodzie Wielkopolskiemu dnia 6 listopada 2013 roku.

Uchwałę podjęto na podstawie przepisu art. 18 ust. 2 pkt 5 i art. 40 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 roku o samorządzie gminnym (t.j. Dz. U. z 2001 r., Nr 142, poz. 1591 z późn. zm.) oraz przepisu art. 20 ust. 1 i art. 15 ustawy z dnia 27 marca 2003 roku o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (t.j. Dz. U. z 2012r., Nr 647).

Organ nadzoru dokonując badania zgodności z prawem uchwały, stwierdził co następuje:

Zgodnie z zasadą wyrażoną w Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 7 kwietnia 1997 roku (Dz. U. Nr 78, poz. 483 ze zm.) organy władzy publicznej działają na podstawie i w granicach prawa. Poprzez działanie na podstawie i w granicach prawa w zakresie podejmowania uchwał przez organy jednostek samorządu terytorialnego rozumieć należy działanie zgodne z przepisami regulującymi podstawy prawne podejmowania uchwał; przepisami prawa ustrojowego; przepisami prawa materialnego oraz zgodne z przepisami regulującymi procedurę podejmowania uchwał. (por. wyrok WSA w Łodzi z dnia 21.01.2009r., sygn. akt III SA/Łd 564/08, wyrok NSA O/Z we Wrocławiu z dnia 20 kwietnia 1999r., sygn. akt II SA/Wr 364/098).

Przede wszystkim podnieść należy, iż w myśl art. 4 ust. 2 ustawy z dnia 25 czerwca 2010 roku o zmianie ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, ustawy o Państwowej Inspekcji Sanitarnej oraz ustawy o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami (Dz. U. z 2010r. Nr 130, poz. 871), która weszła w życie dnia 21 października 2010 roku, do planów miejscowych oraz studiów, w stosunku do których podjęto uchwałę o przystąpieniu do sporządzania lub zmiany planu lub studium, a postępowanie nie zostało zakończone do dnia wejścia w życie ww. ustawy, stosuje się przepisy dotychczasowe. W przypadku przedmiotowego planu uchwałę o przystąpieniu do jego sporządzenia podjęto dnia 28 września 2010 roku, zatem przed dniem wejścia w życie ww. ustawy z dnia 25 czerwca 2010 roku.

W myśl normy art. 4 ust. 1 ustawy z dnia 27 marca 2003 roku o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (t.j. Dz. U. z 2012r., Nr 647), w brzmieniu obowiązującym przed dniem 21 października 2010 roku – zwanej dalej „u.p.z.p.” – ustalenie przeznaczenia terenu, rozmieszczenie inwestycji celu publicznego oraz określenie sposobów zagospodarowania i warunków zabudowy terenu następuje w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego. Zatem obligatoryjnych ustaleń co do przeznaczenia oraz określenia sposobu zagospodarowania terenów dokonuje rada gminy w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego. Ustalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego jako aktu prawa miejscowego mają charakter przepisów powszechnie obowiązujących i stanowią podstawę prawną do wydawania decyzji administracyjnych. Tym samym muszą spełniać wymagania stawiane aktom prawa miejscowego, oczywiście z uwzględnieniem specyfiki przedmiotu regulacji oraz formy.

Tryb sporządzania planu miejscowego, poprzez wskazanie kolejności etapów postępowania w sprawie sporządzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego określał przepis art. 17 u.p.z.p. Zachowanie powyższego trybu jest jednym z zasadniczych warunków uznania legalności uchwały w przedmiocie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego. Przy czym tryb postępowania odnosi się do sekwencji czynności, jakie podejmuje organ w celu doprowadzenia do uchwalenia planu miejscowego.

Zgodnie z art. 17 pkt 6 lit. d u.p.z.p. burmistrz występuje o uzgodnienie projektu planu z właściwym zarządcą drogi, jeżeli sposób zagospodarowania gruntów przyległych do pasa drogowego lub zmiana tego sposobu mogą mieć wpływ na ruch drogowy lub samą drogę. W oparciu o przedłożoną dokumentację prac planistycznych stwierdzić należy brak uzgodnienia projektu planu z Generalną Dyрекcją Dróg Krajowych i Autostrad, jako zarządcą drogi krajowej nr 92, w zasięgu oddziaływania której znajduje się obszar objęty planem. Zauważyć należy, że konieczność wystąpienia o takie uzgodnienie oraz fakt położenia obszaru planu w strefie oddziaływania drogi sygnalizowała Generalna Dyрекcją Dróg Krajowych i Autostrad w piśmie z dnia 28 marca 2013 roku już na etapie zawiadomienia o podjęciu uchwały o przystąpieniu do sporządzania planu.

W myśl z art. 17 pkt 13 u.p.z.p. burmistrz wprowadza zmiany do projektu planu miejscowego wynikające z rozpatrzenia uwag, o których mowa w pkt 11 i w niezbędnym zakresie ponawia uzgodnienia.

Następnie, w związku z brzmieniem art. 17 u.p.z.p, burmistrz wykonuje kolejno czynności wymienione w poszczególnych punktach ww. przepisu. Analiza projektu przedmiotowego planu, wyłożonego do publicznego wglądu w dniach 29 sierpnia 2013 roku - 19 września 2013 roku i planu w wersji uchwalonej przez Radę Miejską w Swarzędzu w dniu 29 października 2013 roku wskazuje na różniące się między sobą zapisy w zakresie parametrów i wskaźników kształtowania zabudowy i zagospodarowania terenu zabudowy usługowej, oznaczonego na rysunku planu symbolem „1U”, w odniesieniu do zasad kształtowania zieleni na tym terenie. W § 9 ust. 1 pkt 8 lit. a projektu planu w wersji wyłożonej do publicznego wglądu ustanowiono „obowiązek zasadzenia dwóch równoległych symetrycznych rzędów drzew po obu stronach przejścia pieszego, o którym mowa w pkt.7 lit. c, w ilości 18 sztuk, w pasach terenów o szerokości minimum 1m każdy, w strefie oznaczonej symbolem na rysunku planu, z uwzględnieniem przebiegu uzbrojenia technicznego”. Na skutek uwagi złożonej do wyłożonego do publicznego wglądu projektu planu, która została uwzględniona przez Burmistrza powyższe ustalenie usunięto z projektu tekstu oraz rysunku planu co stanowi istotną zmianę w projekcie planu po okresie wyłożenia do publicznego wglądu a przed jego uchwaleniem. Przy czym organ nie dokonał wymaganego prawem ponowienia procedury planistycznej. W ocenie organu nadzoru powyższe naruszenie art. 17 u.p.z.p. stanowi istotne naruszenie trybu sporządzania planu miejscowego, skutkujące koniecznością stwierdzenia nieważności uchwały nr XLVIII/442/2013 Rady Miejskiej w Swarzędzu z dnia 29 października 2013 roku w sprawie uchwalenia zmiany fragmentu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego w rejonie ulic Wrzesińskiej i Polnej w Swarzędzu (pow. ca. 2,45 ha).

W myśl przepisu art. 28 ust. 1 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym naruszenie zasad sporządzania planu miejscowego (nawet nieistotne), istotne naruszenie trybu jego sporządzania, a także naruszenie właściwości organów w tym zakresie, powodują nieważność uchwały rady gminy w całości lub części. Wskazanie w cytowanym przepisie podstaw nieważności uchwały w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego oznacza, iż przepis ten stanowi *lex specialis* wobec art. 91 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym.

Nadto wskazać należy na zapisy przedmiotowego planu, których niejednoznaczny sposób sformułowania powodować może wątpliwości interpretacyjne w jego odczycie i utrudnić bądź uniemożliwić wydanie decyzji o pozwoleniu na budowę:

- w § 5 ust. 1 pkt 1 lit. d uchwały, gdzie ustalono, że „na działkach, dla których wyznaczono nieprzekraczalną oraz obowiązującą linię zabudowy, elewację frontową nowego budynku należy sytuować wzdłuż nieprzekraczalnej i obowiązującej linii zabudowy”, co w zakresie linii nieprzekraczalnej pozostaje w sprzeczności ze zdefiniowanym w słowniczku planu pojęciem tej linii jako „wyznaczoną na rysunku planu, linię określającą najmniejszą dopuszczalną odległość elewacji budynku od drogi lub ciągu pieszo – jezdnego, granicy działki lub innego obiektu”;
- w § 9 ust. 1 pkt 1 uchwały, gdzie dla terenu zabudowy usługowej ustalono „dopuszczenie lokalizacji jednego budynku handlowo – usługowego, zwanego dalej budynkiem, obiektu stacji transformatorowej, maksymalnie trzech totemów reklamowych oraz wiat dla wózków zakupowych; nie dopuszcza się do lokalizacji jakichkolwiek obiektów budowlanych, o których jest mowa w przepisach odrębnych”;
- w § 15 ust. 1 uchwały, gdzie ustalono, że „istniejące w dniu wejścia w życie ustalenia planu, a niezgodne z tymi ustaleniami, sposoby zagospodarowania, urządzenia i użytkowania terenów oraz użytkowania budynków mogą być zachowane, jako tymczasowe wyłącznie do czasu zgodnego z planem zagospodarowania terenów, o ile ustalenia szczegółowe nie stanowią inaczej”.

Mając na uwadze powyższe wydanie niniejszego rozstrzygnięcia jest w pełni uzasadnione.

Od niniejszego rozstrzygnięcia przysługuje skarga za moim pośrednictwem

do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Poznaniu w terminie 30 dni od dnia doręczenia rozstrzygnięcia.

Wojewoda Wielkopolski
(-) Piotr Florek